

« የልጅ ነገር ሁለት ፍሬ፤ አንዱ ብስል አንዱ ጥሬ »

አሥራደው (ከፈረንሳይ)

ለልጅ ተክሌ :

«አኛ ወያኔዎች (ኢሃአዴግጎች) ጦር መሥራት እንችላለን» ያለን ማን ነበር ?
ልጅ ተክሌ : እስቲ ሃሳብ አብላልተህና (አቁላልተህ) አሸትት፤ መገርናቱ ካልሸተተህ
ወይ ሞያ ክደሃል፤ ወይም የማሸተቻ ህዋሶችህ ደንዝዘዋልና የጤና ባለሙያ
መገብኝት ያሻሃል ::

**« የትግርኛ ተናጋሪዎች አማርኛ ደስ ይላል እንደወረደ ነው : ቅኔና ተንኮል
የለውም »**

በአላዋቂዎች መንደር ካልሆነ በስተቀር : ቅኔና ተንኮል ተዳርተው አያውቁም : ቅኔ
ቅኔነቱን እንደያዘ በሊቃውንት ሲቀኝ፤ ሲዘረፍ፤ ፍሬ ነገሩ አስተሳሰብን ያሰፋል፤
አይምርን ያጎለብታል፤ እንጂ አያጠብም : ብዙውን ጊዜ **ተንኮል** የሚያበዙት :
የአስተሳሰብ አድማሳቸው ጠባብና ውሱን : የሆኑ ግለሰቦች ወይም ቡድኖች ናቸው ::
የሚያዳምጡት የራሳቸውን የልብ ትርታ ብቻ በመሆኑ : ጆሯቸውንም
አይምሯቸውንም ደፍነው ማንሷረቅ ያዘወትራሉ፤ አይምሯቸውን የሸፈነው ሞራ
ሆዳቸውን ከሸፈነው ስለሚልቅ፤ ለምን ? እንዴት ? መቼ ? ማን ? የትቦታ ?
ከማንጋር ?...ወዘተ የሚሉ ጥያቄዎችን አንስተው መማር አይሆንላቸውም :
እንዳውም ጩኸታቸው እንደሚጣልላቸው ፍርፋሪ ከፍና ዝቅ እያለ የብዙ ሰዎችን
የጆሮ ብራና ይጠልዛል እናም ብዙ ሰው ያደነቁራሉ ::

**« እነዚህ ሰዎች ደግሞ በቀጣዩ ጥቂት አመታት ውስጥ ስለመወገዳቸው ፍንጭ
የሚሰጥ ምንም ነገር የለም.....»**

ስለ ቀቢጸ ተሰፋነትህ ከራስህ ሌላ የምትወክለው ስለሌለ መብትህ ነው እንዳሻህ::
ሆኖም ያልተገነዘብከው ዛሬ አንተ ላለህበት ትውልድ መሰረት የጣለው « የመሬት
ላራሹ » የተማሪዎች መፈክር በሰንት ወጣቶች መስዋዕትነት የተዋጀ የድል ውጤት
ሲሆን : ባንድ ለሌት ጨረቃ የተሸመጠጠ ሾላ አይደለም :: ዛሬ ወያኔ ገበሬውን
ከመሬቱ ነቅሎ ለድንበር ዘለል ዘሬሬ ሲያከፋፍል፤ ወጣቱ እቢኝ ለአገሪቱ ብሎ
የቀድሞ ወንድሞቹና አህቶቹን አርማ አንግቦ በመነሳት ቃል ኪዳኑን ማደስ
ይኖርበታል እንጂ እንዳንተ እጅ መስጠት የለበትም ::

« ይህ ትኩስ እንጀራ እንዴት ያስገመጃል፤

ባደረ ቃሪያ ቢኮሽ ኩሹት ፤» ብለህ አልመህ ከሆነ እነዚህ ሰዎች እንኳን ትኩስ እንጀራ የሻገተውንም አያቀምሱህ። በነገራችን ላይ በትምህርተ ጥቅስ ያስቀመጥኩት የምንኮራበት የአማርኛ ጥቅስ ወይም ምሳሌ እንጂ **+ንኮል** አይደለም። ቅኔ ለመዝረፍ አልታደልኩም፤ በአገሬ ወግ በቄስ ት/ቤት ዳዊት ከመድገሜ በቀር፡ እድሉ ናርኝ እስከ ቅኔው አልዘለኩም፤ ብማረው ምንኛ ደስ ባለኝ ነበር!

በዘረኝነት፤ በርሃብ፤ በበሽታና በፍርድ እጦት፤ የሚሰቃየው ወገንህ ትውስ ሳይልህ ከዚህ ዘረኛ ስርአት ጋር ለተባበሩና ቱባ ቱባ ለሚሸቱ ባለጊዜዎች ማገባትህ ባይገርም **« ምርጫ በሌለው ምርጫ .....አረጋሽና ሰዩ እንዲያሸንፉ መርዳት..... በትግራይ ህዝብና በሀወሃት ደጋፊዎች...ዘንድ ፍርሃት እንዳይኖር ያደርጋል »** አልከን

ምነው እባክህ ወላድ በድባብ ትሂድ! ያለ እነሱ ሰው የለም ያለህ ማለው? ኢትዮጵያ የጀግኖችና የምሁራን ድሃ አይደለችም እነሱው ባመጡት የጎጥና የዘረኝነት ጣጣ እራሳቸውን በራሳቸው ይበላሉ፤ ኢትዮጵያም በጽኑ ልጆቿ ብርቱ ትግል ከወደቀችበት ትነሳለች።

« የምንመሰርተው አንድነት አንድነት የሚል ድርጅት፤ በርግጥ አንድነትን የሚያሳይ መሆን አለበት እንጂ ጠላት ነው ያሉትን ሁሉ ሊውጥ የተዘጋጀ የአማርኛ ሰብስብ » መምሰል የለበትም »

ምነው ልጅ ተክሌ? ጃስ! ያለህ ማነው? በመጀመሪያ አማራ፤ ኦሮሞ፤ ጉራጌ፤ ትግሬ፤ ወላይታ፤ ደርዜ፤.....ወዘተ እያልኩ ወያኔ በመዘዘው የዘር ሃረግ እየተጠለፍኩ መደናበር አልሻም።

በአፄ ቴዎድሮስ ከተመሰረተቸው ኢትዮጵያ ጀምሮ አብዛኛው ወገኖችን የዘር ሃረጉን ትቶ በኢትዮጵያዊነቱ የሚኮራ ጀግና ሕዝብ በመሆኑ መጠሪያውን የሰጫን ኢትዮጵያ፤ የደቡብ ኢትዮጵያ፤ የምሥራቅ፤ የምራብና የመሃል አገር ሰው፡ ይባባላል እንጂ፡ አንተ የለጠፍከውን « የሚጠቀሙት አንድም ሻዕቢያ ሁለትም ወያኔዎች ናቸው እንግዲህ የትኛው ጃስ! እንዳለህ አንተው ታውቃለህ።

ያሻህን መሆን መብትህ ነው፡ በ21ኛው ክፍለ ዘመን መባቻ፡ በቃላት መግባባት ሰንቸል፡ እንደ አህያ መራገጡን ምን አመጣው? ነው የኔ ጥያቄ ያውም በሰለጠነው ዓለም ብዙ የምንግርበት ቦታ እየኖርን ።

ለመሆኑ፤

- አማራ ሰንቸል ምን ማለታችን ነው?
- ምን አሉታዊ ስሜትስ አዝሎ ይጠራል?
- የዚህ ወገኖችን ወግና ባህሎችስ ምን ይመስላሉ? ከሚለያዩን የሚያገናኙንስ አይበልጡም?
- ከአማራነቱስ ኢትዮጵያዊነቱን በማስቀደሙ ወንጀሉ ምንድነው?
- ዛሬ ባገራችን ማን ያልተቀላቀለ ያልተካለሰ አለና በአንድ ወገኖችን ላይ ካራ መዘን እንነሳለን?
- አማራ ብቻ ሳይሆን ሌሎች ወገኖቻችንን ጨምሮ፡ በፈጸሙት ጀግንነት መመስገን ሲገባቸው፡ እንዲሸማቀቁ ለምን ተፈለገ? ....ወዘተ ብሎ ሳይጠይቁና በቂ መልስ ለማግኘት ሳያገላብጡ፡ ወይም ጠይቀው ሳይረዱ፡ ለጠላት ኮሶ፤ ለወገን ምስሶ፤ የሆነው ወገኖችን ለወዳጅ ሩህሩህ ከመሆኑ የተነሳ፡ መሸብኝ ቢሉ እግር አጥቦ፤ እራት አብልቶ፤ አልጋውን ትቶ የሚያስተናግድ ወገንን እንደ እባብ እራስ እራሱን መቀጥቀጥ ለምን አሰፈለገ?

ኧረ ጎበዝ እየተስተዋለ!

እስቲ ቢቀፈኝም ለጊዜው በናንተው ቋንቋ ልጠቀም፡ አባካችሁ አንሳሳት ኢትዮጵያ አገራችን ያለ ኦሮሞው ወተትና ቂቤ፤ ያል ጉራጌው ክትፎና ቆጫ፤ ያለ አማራው ነጭ ጤፍና ጠላ፤ ያለትግሬው ሻይና አንባሻ፤ ያለደርዜው ጥበብ፤ ያለ ከፋው ቡና፤ ያለ ሲዳማው ቡናና ወርቅ፤ ያለጎንደሬው ማርና እስክሶታ፤ ያለወላይታው ዳንኪራ፤ ያለ ሰላሌው ጎፈሬ፤ ያለ አደሬው ሰፊት፤ ያለሱማሌው ጫት፤ ያለ አፋሩ ግመል፤ ያለቦረናው ከብት...ወዘተ አገራችን ኢትዮጵያ አያምርባትም ከነዚህና ካልጠቀሰኳቸው ልጆቿ አንዱ እንኳን ቢጎል በውብቷ ላይ እንከን ያመጣል እናም ሁላችንም ላገራችን እንቁዎች ነን በዚህም አገራችን ተውባ፤ ታፍራና ተከብራ ትኖራለች ።

አንዱ አንዱን አይግፋ! አንገፋፋ! አጉል አወዳደቅ እንዳንወድቅ!!

« አረጋሽ አዳነ ጣይቱ ቡጡልን ብትሆንሰ? »

በመሰረቱ አረጋሽ አራሷን እንኳን ብትጠይቃት፡ ጣይቱ ቡጡልን መሆን እንደማትችል፡ እንደምትነግረህ አልጠራጠርም። አቶ መለስ ለትግራይ ሕዝብ የአፍ ጨማሪ ሲያቀርቡ « **ከወርቅ የተፈጠርኩ** » እንዳሉት ሁሉ አንተም ለአረጋሽ የአፍ ዝልዝል ይዘህ ለመቅደብ ካልሆነ በስተቀር ሌላ ፋይዳ የለውም። እንዳውም አተጌ ጣይቱ ቡጡል፡ ያሉትን እንዳስታውሰ አረከኝ፡ ከእምዬ ምኒልክ ሞት በኋላ፡ እንጠጠ ማርያም አፋፋ ላይ ሆነው፡ ያ ውሎት! ያ ቤተ መንግሥቱ ነው! ያ ደግሞ የቅዱስ ጊዮርጊስ ቤተ ክርስቲያን! እያለች ደንገጠራቸው ሲታሳያቸው « ነበር እንዲህ ቅርብ ነው!» አሉ ይባላል።

ነበር እንዲህ ቅርብ መሆኑን፡ ፈጣሪ በሕይወት እያሉ እንዲታዘቡ፡ ያደላቸው ውድ፤ እንቁ፤ ጀግና፤ ብልህ፤ ባለሞያና ያገር እናት ጣይቱ ወደር የላቸውም። የጣይቱዳደሩ ሰብዕናዎችን ማወዳደር የታሪክ ዘረፋ ነው።

በአደዋ ጦርነት ወቅት፡ አተጌ ጣይቱ እሳቸው፡ በገዛ እጃቸው ሰርተው እየመግቡ የሚያዙት የጦር ሃይል፡ በእሳቸው አዛዥነት፡ የጣሊያን ጦር ውሃ ይቀዳበት የነበረውን የውሃ ጉድጓድ እንዲይዝ በማድረግ የጣሊያን ጦር እጅን እንዲሰጥ ያደርጉ ጀግና ንግሥት እንዲህ በዛሬ አፈ ጩቤ ክብራቸው በአሞሌ ጨው ሲለውጥ መስማቱ ያሳዝናል፤ ያስቆጫል፤ ያንገበግባል ም።

« ዱባና ቅል አበቃቀሉ ለየቅል » ነውና የቂሳርን ለቂሳር የእዚአብሔርን ለእግዚአብሔር እንሰጥ እንጂ አናጨማልቅ።

ከዚህ በተረፈ በቀጣይነት የተባለው፡ አልኩ ለማለት ያህል የተባለ በመሆኑ፡ ጊዜዬን መቆጠብ መርጫለሁ።

ከዚህ ጸሁፍ ጋር በተያያዘ፡ ጥቂት አጋፋሪዎች ከዣንጥራር ጋር ለማዕድ ካራቸውን ይዘው መቅረባቸው ያሳዝናል።

ድል ለኢትዮጵያ ሕዝብ!

እግዚአብሔር ኢትዮጵያና ሕዝቧን ይባርክ!!

ሚያዝያ 1 ቀን 2002 ዓ.ም (April 9/2010)